

Sygn. akt IV K 119/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - SSO Wojciech Samsonowski

Ławnicy Ewa Okońska, Mirosław Hałajkiewicz

Protokolant - B. K.

w obecności Prokuratora Wojciecha Kłapcińskiego

po rozpoznaniu w dniach 7 i 8 listopada 2017 r. sprawy

1) *K. P. (P.)*

syna W. i R. z domu K.

urodzonego (...) w Ś.

oraz

2) *A. B. (1) (B.)*

syna A. i I. z domu Z.

urodzonego (...) w R.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 19 października 2016r. w R. w salonie (...) przy ul. (...) w salonie (...) działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz ustalonym nieletnim, przy użyciu drewnianej pałki oraz przedmiotu przypominającego broń palną usiłowali dokonać rozboju na terenie salonu (...), jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na nieotwarcie zamkniętych od środka drzwi, działając tym samym na szkodę K. B. oraz firmy (...) Sp. z o.o. w B.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk

a nadto:

K. P.

o to, że:

II. w dniu 26 października 2016r. w R. w salonie (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz ustalonym nieletnim, grożąc natychmiastowym użyciem przemocy wobec K. O. polegającej na spryskaniu jej gazem łzawiącym, uderzeniem drewnianą pałką oraz użyciem wobec niej przedmiotu przypominającego broń palną, oraz wywołując u niej uzasadnioną obawę o własne zdrowie i życie, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia saszetki z zawartością pieniędzy w kwocie 700 zł, działając na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. w B.,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk

III. w dniu 19 października 2016r. w R. na trasie od ulicy (...) do ulicy (...) prowadził po drodze publicznej samochód osobowy m-ki F. (...) nr rej (...), nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta R. z 16 stycznia 2012r. znak KM.(...) o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów, do prowadzenia których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B

tj. o czyn z art. 180a kk

IV. w dniu 26 października 2016r. w R. na trasie od ulicy (...) do ulicy (...) prowadził po drodze publicznej samochód osobowy m-ki F. (...) nr rej (...), nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta R. z 16 stycznia 2012r. znak KM.(...) o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów, do prowadzenia których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B

tj. o czyn z art. 180a kk

V. w nieustalonym dniu października 2016r., nie później niż w dniu 18 października 2016r. na trasie z R. do P. prowadził po drodze publicznej samochód osobowy m-ki F. (...) nr rej (...), nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta R. z 16 stycznia 2012r. znak KM.(...) o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów, do prowadzenia których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B

tj. o czyn z art. 180a kk

VI. w dniu 2 listopada 2016r. w R. posiadał wbrew przepisom ustawy substancję psychotropową w postaci 1,9729 grama amfetaminy

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.

o przeciwdziałaniu narkomanii

VII. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy małoletniemu urodzonemu w dniu (...) D. R. substancji psychotropowej w postaci 1 grama amfetaminy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym korzyść taką w kwocie 20 zł osiągnął,

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

VIII. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy małoletniemu urodzonemu w dniu (...) D. R. substancji psychotropowej w postaci 1 grama amfetaminy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym korzyść taką w kwocie 20 zł osiągnął,

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

IX. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy małoletniemu urodzonemu w dniu (...) D. R. substancji psychotropowej w postaci 1 grama amfetaminy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przy czym korzyść taką w kwocie 20 zł osiągnął

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

X. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy małoletniemu urodzonemu w dniu (...) D. R. substancji psychotropowej postaci 1 grama amfetaminy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przy czym korzyść taką w kwocie 20 zł osiągnął

tj. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XI. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy małoletniemu urodzonemu w dniu (...) D. R. substancji psychotropowej postaci 1 grama amfetaminy

tj. o czyn z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XII. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy małoletniemu urodzonemu w dniu (...) D. R. substancji psychotropowej postaci 1 grama amfetaminy

tj. o czyn z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XIII. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy małoletniemu urodzonemu w dniu (...) D. R. substancji psychotropowej postaci 1 grama amfetaminy

tj. o czyn z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XIV. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy A. B. (1) substancji psychotropowej postaci 1 grama amfetaminy

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XV. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy A. B. (1) substancji psychotropowej postaci 1 grama amfetaminy

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XVI. w nieustalonym dniu października 2016r. w R., udzielił wbrew przepisom ustawy A. B. (1) substancji psychotropowej postaci 1 grama amfetaminy

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka:

1. uznaje oskarżonego ***K. P. (P.) i A. B. (1) (B.)*** za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt I i za to na zasadzie art. 14 §1 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k. skazuje każdego z nich na 2 (dwóch lat) pozbawienia wolności;
2. uznaje oskarżonego ***K. P. (P.)*** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II i za to na zasadzie art. 280 §1 k.k. skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. uznaje oskarżonego ***K. P. (P.)*** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt III - V i za to na zasadzie art. 180a k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. uznaje oskarżonego ***K. P. (P.)*** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VI i za to na zasadzie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
5. uznaje oskarżonego ***K. P. (P.)*** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt VII-X i za to na zasadzie art. 59 ust. 2 w zw. z art. 91 §1 k.k. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazuje go na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;
6. uznaje oskarżonego ***K. P. (P.)*** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt XI-XIII i za to na zasadzie art. 58 ust. 2 w zw. z art. 91 §1 k.k. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazuje go na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
7. uznaje oskarżonego ***K. P. (P.)*** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt XIV-XVI i za to na zasadzie art. 58 ust. 1 w zw. z art. 91 §1 k.k. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

8. na mocy art. 85 §1 k.k. i art. 86 §1k.k w zw. art. 91 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. P.** karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
9. na zasadzie art. 46 §1 k.k. orzeka obowiązek naprawienia przez oskarżonego K. P. (P.) szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. w B. kwoty w wysokości 700 (siedemset złotych);
10. na zasadzie art. 45 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. P. (P.)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przypisanych mu przestępstw w łącznej kwocie 80 zł (osiemdziesiąt złotych);
11. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **K. P. (P.)** nawiązkę w wysokości 2.000 zł (dwóch tysięcy złotych) na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);
12. na zasadzie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w księdze dowodów rzeczowych tut. Sądu jako proszek 3,98 g amfetaminy - zapisanych pod nr Drz (...), pkt 7;
13. na zasadzie art. 44 §6 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w księdze dowodów rzeczowych tut. Sądu jako: podręczny pojemnik z gazem (...), pistolet pneumatyczny U. (...), amunicja od broni - zapisanych pod nr Drz 26/2017, pkt 4-6 ;
14. na zasadzie art. 44 §1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w księdze dowodów rzeczowych tut. Sądu jako: kominiarka czarna z nadrukiem czaszki, pałka drewniana, pałka drewniana tonfa koloru srebrno-czarnego - zapisanych pod nr Drz 26/2017, pkt 1-3;
15. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **adw. A. R. (R.)** kwotę **864 zł +23% VAT, tj. łącznie kwotę 1062,72 (tysiąc sześćdziesiąt dwa złote i 72/100)** tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej oskarżonemu K. P. (P.) z urzędu;
16. na mocy art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych **K. P. (P.) i A. B. (1) (B.)** od ponoszenia opłaty i kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Ewa Okońska SSO Wojciech Samsonowski Mirosław Hałajkiewicz

Sygn. akt IV K 119/17

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY

I. W zakresie zarzutów z pkt I - II oraz z pkt IV - VI aktu oskarżenia Sąd poczynił następujące ustalenia.

Oskarżony K. P. pracował w salonie (...) w R., na ulicy (...). Tam też odwiedzali go oskarżony A. B. (1) (pseudonim: „Z.”) oraz nieletni D. R. (urodzony w dniu (...)), z którymi - nie później niż w dniu 18 października 2016 r. - podjął decyzję o dokonaniu napadu na salon (...) w P.. Ostatecznie jednak, po dojechaniu w docelowe miejsce zrezygnowali uznając, iż nie są odpowiednio przygotowani - „nie mieli żadnego sprzętu”.

[Dowody: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; wyjaśnienia A. B. (1) - k. 226-229, t. II; zeznania D. R. - k. 194 -197, t. II, k. 478-479, t. III; skrócony odpis aktu urodzenia D. R. - k. 356, t. II]

Odstąpienie od rabunku w P. nie odwiódło oskarżonych od realizacji zamierzonego celu. W związku z tym postanowili w niezmienionym składzie, a zatem wraz z nieletnim D. R. dokonać napadu - z tym, że wybrali inne miejsce - salon

(...) usytuowany na ul. (...) w R.. Tym razem zaopatrzyli się w takie przedmioty jak: kominiarki, drewniana pałka, pistolet na kulki.

[Dowód: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; wyjaśnienia A. B. (1) - k. 226-229, t. II; zeznania D. R. - k. 194-197, t. II, k. 478-479, t. III]

W dniu 19 października 2016 r., oskarżeni K. P. i A. B. (1), wraz z nieletnim D. R., udali się w 'wytypowane' miejsce, tj. do salonu (...). Dojechali tam samochodem marki F. (...).

[Dowody: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; zeznania D. R. - k. 194-197, t. II, k. 478-479, t. III]

Po przyjeździe w okolice salonu (...), wszedł do niego D. R.. Oskarżeni pozostali w aucie, w którym znajdowały się dwie kominiarki, pistolet gazowy oraz drewniana pałka. Dlatego, że drzwi salonu były zamknięte, to nieletni zapukał. Otworzyła mu znajdująca się w środku pracownica lokalu - K. B.. D. R. zapytał ją, „czy jest K. ?”, na co ona odparła, że w salonie nikogo nie ma. Następnie wyszedł, wracając do samochodu, gdzie razem z A. B. (1) założyli kominiarki i zabierając ze sobą pałkę oraz pistolet udali się w stronę salonu (...). Sylwetki zamaskowanych, stojących pod lokalem mężczyzn (D. R. oraz A. B. (1)), którzy mieli przy sobie broń zobaczyła na obrazie z monitoringu K. B.. Ich wygląd zewnętrzny wzbudził jej obawy. Postanowiła nie otwierać drzwi oraz nacisnęła „przycisk napadowy”. Mężczyźni odeszli po około minucie czasu. W dniu zdarzenia w kasie salonu zdeponowana była kwota około 4000 zł.

Opisane działanie sprawców w dniu 19 października 2016 r. wymierzone było nie tylko w osobę K. B. (pracownika), ale także w firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B..

[Dowody: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; wyjaśnienia A. B. (1) - k. 226-229, t. II; zeznania D. R. - k. 194-197, t. II, k. 478-479, t. III; zeznania K. B. - k. 124-125 t. I, k. 477v, t. III; protokół oględzin monitoringu z salonu - k. 130-131a, 135-136, t. I; protokół przeszukania samochodu - k. 102-104, t. I; protokół oględzin - k. 106-115, t. I; protokół eksperymentu procesowego - k. 210-222, t. II].

Po nieudanej próbie napadu na salon (...) na ul. (...) w R. oskarżony K. P. wraz z nieletnim D. R. zdecydowali się dokonać kolejnego podejścia. Tym razem udział w zamyślnym przedsięwzięciu zaproponowali dodatkowo A. G. (pseudonim: „A.”; A. B. (1) nie uczestniczył w napadzie). I tak, w dniu 26 października 2016 r., oskarżony K. P. i A. G. oraz nieletni D. R. udali się samochodem w okolice docelowego miejsca, którym pierwotnie był salonu (...) (w R.). Dlatego, że nikt w tym lokalu nie otwierał, to oskarżeni zmienili swój plan, kierując się w stronę salonu (...) położonego na ulicy (...) (w R.). Po zaparkowaniu samochodu, wysiadł z niego K. P., który wszedł do salonu. Wówczas w środku znajdował się oprócz pracownicy - K. O. - także jeden z klientów - P. C.. K. P. zagrał na automacie do (...), po czym wyszedł i wrócił do samochodu, zostawiając za sobą otwarte drzwi, o czym poinformował czekających na niego w samochodzie A. G. i D. R.. Następnie, ci ostatni wtargnęli do salonu (...) (wiedząc od K. P., kto jest w środku). D. R. wobec P. C. użył gazu - kierując go w okolice oczu zaatakowanego. Z kolei A. G., trzymając w ręku pałkę, zażądał od pracownicy wydania pieniędzy. K. O., obawiając się, iż oskarżony mógłby użyć wobec niej gazu, przekazała saszetkę z zawartością sumy w kwocie 700 zł. Zabór skradzionej kwoty doprowadził do wyrządzenia szkody w mieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.. Zdobytą kwotę oskarżeni K. P., A. G. oraz D. R. podzielili między siebie.

[Dowody: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; zeznania P. C. - k. 132-133, t. I, k. 202-203, t. II, k. 478, t. III; zeznania K. O. - k. 3-4, t. I; k. 199-200, t. II; zeznania D. R. - k. 194-197, t. II, k. 478-479, t. III; skrócony odpis aktu urodzenia D. R. - k. 356, t. II; notatka służbowa - k. 1, t. I; protokół przeszukania - k. 57-59, t. I; protokół oględzin - k. 61-73, t. I; protokół przeszukania samochodu - k. 102-104, t. I; protokół oględzin - k. 106-115, t. I; protokół oględzin monitoringu - k. 137-162, t. I; protokół eksperymentu procesowego - k. 210-222, t. II]

W miejsca położenia obiektów, w których oskarżeni chcieli dokonać rabunku (salon (...) w P., salon (...) na ul. (...) w R.) lub go dokonali (salon (...) na ul. (...) w R.) sprawcy dojechali z R. (ruszając na dwa ostatnie napady z ulicy (...)) samochodem - marki F. (...) - nr rej. (...). Prowadził go oskarżony K. P., bez wymaganych uprawnień do kierowania

pojazdami mechanicznymi, kategorii B, które cofnięto mu decyzją Prezydenta Miasta R. z dnia 16 stycznia 2012 r., nr (...). W uzasadnieniu tej decyzji wskazano, iż została ona cofnięta w związku z brakiem poddania się przez K. P. badaniu lekarskiemu i psychologicznemu w wyznaczonym terminie w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do kierowania pojazdami.

[Dowód: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; wyjaśnienia A. B. (1) - k. 226-229, t. III; zeznania D. R. - k. 194-197, t. II, k. 478-479, t. III; decyzja Prezydenta Miasta R. z dnia 16 stycznia 2012 r. - k. 315, t. II]

II. W zakresie zarzutu z pkt VII aktu oskarżenia Sąd poczynił następujące ustalenia.

W związku z przeszukaniem jakiego dokonano w dniu 2 listopada 2016 r. w miejscu zamieszkania oskarżonego K. P., znaleziono plastikowy woreczek o masie netto 1,9729 grama, który zawierał amfetaminę. Woreczek ten stanowił własność oskarżonego.

[Dowody: wyjaśnienia oskarżonego K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; notatka służbowa z użycia psa służbowego - k. 76, t. I; protokół przeszukania mieszkania - k. 77-80, t. I; protokół użycia testera narkotykowego - k. 82, t. I; protokół oględzin rzeczy zatrzymanych podczas przeszukania mieszkania- k. 84-93, t. I; opinia toksykologiczno-sądowa - k. 361- 364, t. II]

III. W zakresie zarzutów z pkt VIII-XI oraz z pkt XII - XIV aktu oskarżenia Sąd poczynił następujące ustalenia.

K. P. dostarczał małoletniemu D. R. amfetaminy. Oskarżony miał możliwość załatwienia narkotyków w/w w przeciągu 15-20 minut od złożenia zamówienia. Następowo to w ten sposób, że D. R. przychodził do oskarżonego do miejsca pracy. W trakcie gdy K. P. jechał po „towar” w lokalu zastępował go małoletni. W sumie, w miesiącu październiku 2016 r. oskarżony sprzedał na terenie R. wskazanemu małoletniemu narkotyki cztery razy - każdorazowo zbywał 1 gram amfetaminy, w cenie 20 zł za porcję. Gdy D. R. nie miał środków, ażeby zakupić narkotyki, to wówczas oskarżony K. P. częstował go (nie pobierając tym tytułem żadnej zapłaty). Nieodpłatne udzielenie małoletniemu narkotyków - w R. - miało miejsce trzy razy, w tym samym miesiącu, tj. październiku 2016 r.

[Dowód: częściowo wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; zeznania D. R. - k. 194-196, t. II; k. 478-479, t. III; skrócony odpis aktu urodzenia D. R. - k. 356, t. II]

IV. W zakresie zarzutów z pkt XV - XVII aktu oskarżenia Sąd poczynił następujące ustalenia.

K. P. udzielał środków odurzających także A. B. (1). W szczególności miało to miejsce trzykrotnie, w nieustalonych dniach października 2016 r., na terenie R.. Każdorazowo K. P. poczęstował A. B. (1) amfetaminą w ilości 1 grama.

[Dowód: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II, k. 476v-477v, t. III; wyjaśnienia A. B. (1) - k. 226-229, t. II]

DANE OSOBOPOZNAWCZE

Oskarżony K. P. jest osobą figurującą w Krajowym Rejestrze Karnym. Został sześciokrotnie skazany wyrokami sądów rejonowych za przestępstwa kwalifikowane z art. 178a §1 k.k., z art. 180a k.k., z art. 244 k.k.

[Dowód: dane o karalności - k. 263-264, k. 344-345, t. II]

Z wywiadu środowiskowego dotyczącego osoby K. P. wynika, że oskarżony aktualnie zamieszkuje wraz ze swoją partnerką. Jest jedynym żywicielem rodziny - jego aktualne zatrudnienie przynosi mu dochód rzędu 1800 - 2000 zł miesięcznie. Zarówno jego konkubina jak i najbliższe otoczenie - sąsiedzi - nie zgłaszają zastrzeżeń pod adresem zachowania oskarżonego.

[Dowód: wywiad środowiskowy - 379-380, t. II]

Oskarżony A. B. (1) nie został odnotowany w Krajowym Rejestrze Karnym.

[Dowód: dane o karalności - k. 288, k. 341, t. II]

WYJAŚNIENIA OSKARŻONYCH

Oskarżony K. P. - w toku postępowania przygotowawczego - w dniu 3 listopada 2016 r. - przyznał, iż brał udział w próbie dokonania napadu na salon (...) położony na ulicy (...), w R. wraz z oskarżonym A. B. (1) oraz D. R., które poprzedzała próba dokonania rabunku w P.. Podał też, iż brał udział w zakończonym sukcesem napadzie na salon (...) przy ulicy (...), w R.. Jego zdaniem wówczas dokonano zaboru w kwocie około 630 zł (każdy ze sprawców miał zabrać po 200 zł, a dodatkowo zostało 30 zł). Potwierdził, że znalezione u niego narkotyki stanowią jego własność i wykorzystywał je na własny użytek (k. 205-208, t. II).

Składając dalsze wyjaśnienia - tego samego dnia, tj. 3 listopada 2016 r. - oświadczył, iż jeden raz D. R. poprosił go o załatwienie amfetaminy. K. P. spełnił prośbę w/w zdobywając narkotyki i pobierając kwotę 20 zł, którą on sam miał wcześniej zapłacić za narkotyki. (k. 238-241, t. II).

Podczas kolejnego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego w związku z przedstawieniem K. P. nowych zarzutów (w dniu 20 czerwca 2017 r.) oskarżony oświadczył, iż przyznaje się do wszystkich zarzucanych mu czynów. W szczególności zauważył, iż trzy razy poczęstował nieodpłatnie swoimi narkotykami A. B. (1). Miało to miejsce około miesiąca czasu przez zatrzymaniem K. P.. Jednocześnie zaprzeczył, jakoby udzielał amfetaminy D. R.. (k. 374-375, t. II).

Stając przed tut. Sądem, oskarżony przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów za wyjątkiem udzielenia - zarówno odpłatnie jak i nieodpłatnie - amfetaminy D. R.. Nadto, potwierdził całość wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego (k. 476v-477v, t. III).

[Dowody: wyjaśnienia K. P. - k. 205-208, 238-241, 374-375, t. II; k. 476v-477v, t. III]

Sąd zasadniczo dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez K. P., odmawiając im wiarygodności jedynie w zakresie w jakim zaprzeczył faktowi udzielania narkotyków małoletniemu D. R.. Okoliczność przekazywania temu ostatniemu amfetaminy wynika już z wypowiedzi samego K. P., który z jednej strony twierdzi, że narkotyków nie udzielał a z drugiej przyznaje, iż przekazał małoletniemu 1 gram amfetaminy. Podważa to nie tylko okoliczności, którym oskarżony zaprzecza, ale demaskuje nieszczerłość jego wyjaśnień. Zresztą, Sąd dodatkowo zauważa, iż małoletni nie miał żadnych obiektywnych powodów, ażeby pomawiać K. P.. Pozostała część wyjaśnień nie budzi większy zastrzeżeń Sądu, albowiem pokrywa się z resztą zebranego w sprawie materiału dowodowego. Ewentualne zastrzeżenia sprowadzają się do różnic zachodzących pomiędzy wyjaśnieniami K. P. a ustaleniami poczynionymi przez Sąd. Mianowicie, wysokości kwoty zrabowanej w salonie (...) na ul. (...) (w R.), co do której przyjęto wartość podaną przez K. O.. Sąd uznał, że skoro jest ona pracownikiem salonu, to jako osoba świadoma ponoszonej odpowiedzialności materialnej za mienie jej powierzone musiała znać faktyczny stan gotówki znajdującej się w kasie.

A. B. (1) - wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, polegającego na usiłowaniu dokonania napadu na salon (...), na ulicy (...) (w R.), w dniu 19 października 2016 r., wspólnie z innymi osobami. Opisał przebieg zdarzenia, począwszy od wizyty w miejscu pracy oskarżonego na ulicy (...) (w R.), a kończąc na momencie, gdy odjechał z oskarżonym i D. R., ponieważ nikt nie otwierał drzwi. Oskarżony odniósł się także do wątku dotyczącego zażywania narkotyków. Wskazał, że on sam narkotyków nie kupował - był częstowany przez K. P., co miało miejsce trzy razy w jego salonie.

[Dowód: wyjaśnienia A. B. (1) - k. 226-229, t. II]

Sąd uznał, wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) za wiarygodne w zakresie, w jakim oskarżony przyznał się do zarzucanego mu udziału w napadzie na salon (...) w dniu 19 października 2016 r. Nadto, dał wiarę tej części oświadczeń oskarżonego, w której wskazał on, iż K. P. częstował go narkotykami (amfetaminą) po jednym gramie, co miało miejsce 3 razy, w miesiącu październiku 2016 r.

Jednocześnie, zdaniem Sądu nie jest wiarygodne twierdzenie oskarżonego, iż nie wiedział on jak K. P. udziela narkotyków innej osobie. Ważąc, iż oskarżeni znali się dobrze, a K. P. udzielał narkotyków znajomemu, to trudno przyjąć racjonalne powody, dla których K. P. miałby taić fakt udzielania narkotyków.

ZEZNANIA ŚWIADKÓW

Zeznania złożone przez świadków w niniejszej sprawie dzielą się na zeznania pochodzące od osób, które padły ofiarą przestępnych zachowań oskarżonych (zeznania osób obecnych w salonach (...) stanowiących cel napadów) oraz zeznania osób znajomych oskarżonym.

I. Zeznania osób obecnych w salonach (...) stanowiących cel napadów.

K. B. - pracownica salonu (...) w R. na ul. (...) - złożyła zeznania na okoliczność zdarzenia, które miało miejsce z 18/19 października 2016 r., polegającego na usiłowaniu dokonania napadu na wskazany salon (...) (k. 124-125, t. I).

Treść zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego świadek potwierdziła przed tut. Sądem (k. 477v, t. III).

[Dowody: zeznania K. B. - k. 124-125, t. I; k. 477v, t. III]

K. O. - pracownica salonu (...) w R. na ul. (...) - złożyła zeznania, które pozwoliły ustalić nie tylko przebieg zdarzeń jaki miał miejsce w związku z napadem na salon, w którym jest zatrudniona, ale też wysokość szkody napadem wyrządzonej oraz podmiot uprawniony do zasądzenia obowiązku naprawienia szkody.

[Dowody: zeznania K. O. - k. 3-4, t. I; k. 199-200, t. II]

P. C. - świadek napadu na salon (...), który miał miejsce w dniu 26 października 2016 r. Zauważył, że nie jest w stanie rozpoznać któregokolwiek ze sprawców z salonu.

Treść złożonych zeznań P. C. potwierdził na rozprawie przed tut. Sądem.

[Dowód: zeznania P. C. - k. 132-133, t. I, k. 202-203, t. II, k. 478, t. III]

Sąd dał wiarę zeznaniom złożonym przez w/w świadków. Są one bowiem spójne, logiczne i maksymalnie szczegółowe. Co istotniejsze pokrywają się z resztą zebranych w sprawie dowodów, w tym wyjaśnień samych oskarżonych, czy też protokołami oględzin z salonów (...).

II. Zeznania znajomych oskarżonych.

D. R. - znajomy K. P. - złożył zeznania dotyczące faktu udzielania mu narkotyków przez K. P. (zarówno odpłatnie jak i nieodpłatnie) oraz na okoliczność dwóch napadów, które miały miejsce w R., w związku z którymi postawiono zarzuty oskarżonym - K. P. i A. B. (2) - w niniejszej sprawie.

[Dowód: zeznania D. R. - k. 194-197, t. II, k. 478-479, t. III]

T. H. - zeznał, iż w mieszkaniu, w którym zamieszkiwał m.in. wraz z A. G. - znaleziono w związku z przeszukaniem jakiego dokonała Policja w dniu 2 listopada 2016 r. drewnianą palkę, gaz i kurtkę. Zabezpieczone przedmioty miały należeć wyłącznie do A. G..

[Dowód: zeznania T. H. - k. 317-318, t. II]

S. Ż. - konkubina A. G. - złożyła zeznania, z których wynika, że w/w zna się „dobrze” z K. P. oraz D. R., z którymi A. G. miał dokonać napadu na bliżej nieokreślony salon (...).

[Dowód: zeznania S. Ż. - k. 285-286, t. II]

Sąd uznał zeznania złożone przez w/w świadków za szczere i odpowiadające faktycznemu przebiegowi zdarzeń. Uwaga ta jest szczególnie aktualna w odniesieniu do D. R.. Jego zeznania stanowiły istotny wkład w zrekonstruowanie stanu faktycznego. Wypowiedzi przez niego formułowane cechuje logika wypowiedzi oraz dbałość o szczegół. Brak w nich zbędnych ubarwień, które wskazywałyby np. na negatywny stosunek do oskarżonych. W końcu przedstawione wyjaśnienia odpowiadają reszcie zebranego w sprawie materiału dowodowego - zarówno osobowym jak i rzeczowym źródłom dowodowym.

Co do zeznań pozostałych świadków - T. H. i S. Ż. - to mają one charakter uzupełniający, bowiem nie dotyczą wątków zasadniczych, co stanowi naturalną konsekwencję braku bezpośredniego uczestnictwa w czynach, których niniejsze postępowanie dotyczy.

OCENA POZOSTAŁYCH DOWODÓW

Sąd w tym miejscu zauważa, iż w treści dotyczącej poczynionych ustaleń faktycznych nie dokonał powołania wszystkich dowodów ujawnionych w trakcie niniejszego postępowania rozpoznawczego, uznając to za zbędne, a wręcz zaburzające spójność wyводу. Pomimo jednak odstąpienia od drobiazgowego odwoływania się do każdego źródła dowodowego z osobna, Sąd dokonał zindywidualizowanej oceny, prowadzącej do wniosku o wiarygodności - w znakomitej większości zgromadzonych przez prowadzącego postępowanie przygotowawcze prokuratora - dowodów.

I tak, pomocne okazały w zakresie czynu polegającego na zidentyfikowaniu substancji psychotropowej znalezionej u oskarżonego: protokół przeszukania mieszkania, protokół użycia testera narkotykowego, protokół oględzin rzeczy znalezionych u K. P., czy też opinia toksykologiczno-sądowa.

Istotną rolę w ustaleniach Sądu odegrały również protokoły oględzin z monitoringu z salonu (...) położonego przy ulicy (...) oraz salonu (...) położonego przy ulicy (...) - w R.. Pozwoliły m.in. zweryfikować wersje zdarzeń przedstawioną przez świadków poszczególnych zdarzeń, jak i samych oskarżonych.

Sąd, pomocniczo posiłkował się także innymi źródłami dowodowymi o charakterze dokumentarnym wśród których przykładowo należy wymienić protokoły przeszukania, protokoły oględzin, decyzję administracyjną (k. 315, t. II), czy też dowody zawierające dane istotne w kontekście oceny całokształtu warunków i właściwości osobistych, które są szczególnie ważne w kontekście wymierzanej sprawcom kary (o czym mowa dalej), takie jak wywiad środowiskowy, informacje z Krajowego Rejestru Karnego.

KWALIFIKACJA PRAWNA

CZYN Z PKT I AKTU OSKARŻENIA

Poczynione przez Sąd ustalenia pozwolił stwierdzić, że zachowanie A. B. (1) oraz K. P. wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k.

Jak bowiem wynika z akt sprawy, w/w postanowili dokonać wraz z D. R. napadu na salon (...), położonego na ul. (...) w R.. Wcześniej zgromadzili przedmioty - w postaci drewnianej pałki, kominiarek oraz pistoletu na kulki - które zamierzali wykorzystać w zaplanowanym przedsięwzięciu. Po dotarciu na miejsce zdarzenia, podjęli sekwencję czynności zmierzających do wejścia do „wytypowanego” lokalu. W szczególności, najpierw oskarżeni wysłali nieletniego, ażeby ten dokonał rozeznania sytuacji, a następnie dwóch mężczyzn - D. R. (nieletni) oraz A. B. (1) - po uprzednim założeniu kominiarek, zabierając ze sobą pałkę i pistolet, ruszyli w stronę salonu, celem zaboru

mienia. Ostatecznie jednak pracownica salonu nie otworzyła, albowiem zauważyła w monitoringu dwóch mężczyzn w kominiarkach, z czego jeden wyciągnął broń. Takie zachowanie oskarżonych wyczerpuje znamiona usiłowania rozboju. Zamierzali oni bowiem dokonać zaboru mienia (pieniędzy pozostających na stanie kasy salonu), czego żaden z oskarżonych się nie wypierał, będąc zaopatrzonymi w przedmioty, które przez postronną osobę zostały ocenione jako broń (przedmiot niebezpieczny). Zatem mieli zamiar bezpośredni jego popełnienia - chcieli go popełnić – o czym świadczą podjęte czynności odpowiadające znamionom czasownikowym przestępstwa z art. 280 §1 k.k. Fakt nieosiągnięcia zamierzonego skutku - który uniemożliwiła im postawa K. B. - nakazuje przyjąć usiłowanie z art. 13 §1 k.k. Dodać jedynie wypada, iż fakt pozostawania K. P. w samochodzie, w trakcie, gdy dwaj pozostali sprawcy próbowali wejść do salonu nie przekreśla jego sprawstwa. Dział on bowiem wspólnie i w porozumieniu z D. R. oraz A. B. (1). Brał bowiem udział nie tylko w ustaleniach wstępnych, tj. wyborze miejsca adekwatnego do obrabowania, transporcie pozostałych sprawców, ale też popierał cel wyprawy, wiedział o wybranej metodologii działania która miała znaleźć zastosowanie - użyciu przedmiotów mogących wzbudzać obawy i służących zastraszeniu.

CZYN Z PKT II AKTU OSKARŻENIA

Sąd stwierdził, że zachowanie oskarżonego K. P., w dniu 26 października 2016 r., w R. stanowi przestępstwo z art. 280 §1 k.k.

We wskazanym dniu, oskarżony wraz z A. G. oraz nieletnim D. R. udali się do salonu (...), przy ul. (...), w R.. Następnie, podjęli działania analogiczne, jak w przypadku napadu na salon (...) w dniu 19 października 2016 r. Mianowicie, najpierw do salonu wszedł jeden ze sprawców - tym razem był to K. P. - celem rozpoznania sytuacji. W związku z tym ustalił, iż w lokalu znajduje się pracownica - K. O. - oraz jeden klient. Z tą wiedzą wyszedł z salonu i przekazał ją D. R. oraz A. G., którzy w dalszej kolejności wtargnęli do salonu, używając względem klienta gazu - wymierzonego w okolice oczu - oraz kierując wyraźny komunikat o wydania pieniędzy, wystosowany do pracownicy lokalu, który spowodował wydanie saszetki z gotówką. Takie działanie niewątpliwie wyczerpuje znamiona rozboju. Zachowanie to obciąża nie tylko bezpośrednich sprawców, ale także K. P.. Wynika to stąd, iż swoją świadomością obejmował istotę czynu, którego dokonanie podjęli się A. G. oraz D. R.. Wiedział, iż w/w udali się do salonu chcąc dokonać kradzieży mienia, będąc zaopatrzonymi w przedmioty niebezpieczne, które służą użyciu przemocy. Co więcej, czerpał korzyści z napadu w ramach podziału zdobytych bezprawnie pieniędzy.

CZINY Z PKT IV-VI AKTU OSKARŻENIA

W związku z udziałem w opisanych wyżej czynach - usiłowaniu dokonania rozboju oraz rozboju - oskarżony K. P. swym zachowaniem trzykrotnie wyczerpał także znamiona przestępstwa z art. 180a k.k.

Wiadomym jest bowiem, że na miejsce przestępstwa każdorazowo oskarżony wraz z innymi sprawcami jechał należącym do niego samochodem - kierując nim osobiście - marki F. (...), nr rej. (...), przemieszczając się na terenie R. oraz z R. do P.. Tymczasem decyzją Prezydenta Miasta R. z dnia 16 stycznia 2012 r. (k. 315, t. II), K. P. został pozbawiony uprawnień do kierowania pojazdami, kategorii B. Powyższe wskazuje więc, iż kierował on na trakcie o którym mowa w art. 180a k.k. (drodze publicznej, strefie ruchu) pojazdem mechanicznym, wbrew w/w decyzji administracyjnej, co wyczerpuje znamiona strony podmiotowej i przedmiotowej przestępstwa stypizowanego w powołanym wyżej przepisie - art.180a k.k.

Dlatego, że oskarżony wskazanych czynów dopuścił się trzykrotnie, w krótkich odstępach czasu, przy użyciu takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok tytułem któregokolwiek z tych przestępstw, to działanie K. P. zostało zakwalifikowane jako ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 91 §1 k.k.

CZYN Z PKT VII AKTU OSKARŻENIA

W ocenie Sądu fakt znalezienia w dniu 2 listopada 2016 r., w miejscu zamieszkania K. P. (w R.) białej substancji, o masie netto 1,9729 grama, która została zidentyfikowana jako amfetamina wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Tj. z 2017 r., poz. 783, dalej powoływanej

jako ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii). Wynika to stąd, iż wskazany przepis penalizuje zachowanie, polegające na posiadaniu, wbrew przepisom ustawy środków odurzających lub substancji psychotropowych. Amfetamina, którą zabezpieczono w związku z przeszukaniem, do takowych w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii niewątpliwie należy (załącznik nr 2, pkt 2, lp. 10 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Co, istotne stanowi własność K. P., co sam przyznał.

CZYNY Z PKT VIII-XI ORAZ XII - XIV AKTU OSKARŻENIA

K. P. wypełnił również znamiona innych przestępstw stypizowanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, polegających na udzieleniu narkotyków małoletniemu D. R. z tym, że zachowania te zostały zakwalifikowane w dwóch osobach.

I tak, zachowania K. P., polegające na czterokrotnym, odpłatnym udzieleniu amfetaminy D. R., w nieustalonych dniach października 2016 r. (w R.) każdorazowo w ilości 1 grama po 20 zł za porcję, Sąd uznał za wypełniające znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 2 powołanej ustawy. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż czterokrotne przekazanie małoletniemu narkotyków z jednoczesnym pobraniem stosownego wynagrodzenia tym tytułem odpowiada opisowi przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z kolei trzykrotne udzielenie w nieustalonych dniach października 2016 r. (w R.) substancji psychotropowej, tej samej osobie małoletniej - D. R. - nieodpłatnie, zdaniem Sądu wyczerpało znamiona czynu zawartego w art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dlatego, że zarówno w przypadku odpłatnego udzielenia amfetaminy jak i nieodpłatnego udzielenia inkryminowane zachowania K. P. sprowadzały się w istocie do działania w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej sposobności, a żaden z tych czynów nie został osądzony, to Sąd zakwalifikował każdy z rodzajów popełnionych przestępstw w związku z art. 91 §1 k.k.

CZYNY Z PKT XV-XVII AKTU OSKARŻENIA

W końcu Sąd stwierdził, że zachowania K. P. wyczerpały znamiona przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z nieodpłatnym udzieleniem substancji psychotropowej A. B. (1), w nieustalonych dniach października 2016 r. (w R.) - co miało miejsce trzykrotnie - przy każdorazowym przekazaniu 1 grama amfetaminy.

Inkryminowane zachowania K. P. - analogicznie jak w przypadku nieodpłatnego udzielenia środków odurzających D. R. - wymagało zastosowania konstrukcji normatywnej ciągu przestępstw, co znalazło swoje odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej.

KARA

Sąd wymierzył każdemu ze sprawców kary, waząc dyrektywy sądowego wymiaru kary z art. 53 k.k., a nadto granice ustawowego zagrożenia wpisane w treść właściwych aktów prawnych, tj. ustawy Kodeks karny oraz ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

I tak, Sąd skazał **A. B. (1)** za przypisane mu przestępstwo usiłowania rozboju na karę 2 lat pozbawienia wolności. Kara ta odpowiada dolnemu wymiarowi zagrożenia ustawowego, za czyn tytułem którego sprawca został skazany (wynosi on od 2 do 12 lat pozbawienia wolności). W tym momencie dodać wypada, iż kara za przestępstwo popełnione w formie usiłowania wymierzana jest w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa (art. 14 §1 k.k.)

Sąd wymierzył sprawcy karę - najłagodniejszą z możliwych - dokonując oceny jego zachowania z perspektywy możliwego do wyniknięcia przebiegu zdarzenia finalnego, a to dlatego, że do skutecznego rozboju ostatecznie nie doszło. Podjęte celem dokonania w/w przestępstwa działania nie były obliczone na przeprowadzenie rozboju

nacechowanego wyjątkową brutalnością. Sprawcy zasadniczo skupiali się na wywołaniu obawy w osobie zatrudnionej w salonie (...) oraz zamaskowaniu swojego wyglądu, a nie na faktycznym wyrządzeniu krzywdy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna. Motywacja którą kierował się A. B. (1) wynikała z niskich pobudek - chęci osiągnięcia zysku - niemniej jednak, jako, że stanowi ona istotę przestępstwa rozboju, to nie pogarsza sytuacji oskarżonego. Nie pogarsza tej sytuacji w tym sensie, iż mieści się w typowej motywacji sprawców rozboju. Nie jest wzbogacona np. o elementy zadania szczególnego bólu ewentualnym osobom, które stanowiłyby przeszkodę dla osiągnięcia celu sprawy.

Bez wątpienia, na korzyść oskarżonego A. B. (1) działa ta okoliczność, iż nie był dotąd karany.

Bardziej pogłębionej analizy wymaga szereg przestępczych zachowań podjętych przez **oskarżonego K. P.** Wiadomym jest bowiem, że w/w brał udział w usiłowaniu rozboju oraz rozboju, a nadto naruszył kilkukrotnie przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

I tak, poczynając od przestępstwa polegającego na usiłowaniu dokonania napadu na salon gier (...) na ulicy (...) w R. nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego K. P. w dniu 19 października 2016 r., wyczerpało znamiona strony podmiotowej i przedmiotowej przestępstwa z art. 280 §1 k.k. Jednocześnie należy mieć na względzie, podobnie, jak w przypadku A. B. (1), iż ostatecznie nie doszło ono do skutku, a nadto nie było nacechowane zachowaniami eskalującymi ponad zwykłą typową szkodliwość przestępstwa rozboju. Co do motywacji przestępczego działania, to ona również nie odbiega od zwykłej, wpisanej w sens rozboju chęci wzbogacenia się. Względy te skłoniły Sąd do wymierzenia temu oskarżonemu kary w wysokości 2 lat pozbawienia wolności, a zatem kary najniższej z możliwych, bacząc na zagrożenie ustawowe z art. 280 §1 k.k., które pozostaje tożsame w przypadku przestępstwa rozboju w stadium usiłowania.

Zdecydowanie bardziej szkodliwe z karnego punktu widzenia okazało się działanie oskarżonego K. P. w przypadku rozboju, w którym uczestniczył w dniu 26 października 2016 r. Oskarżony bowiem wówczas uczestniczył w skutecznie przeprowadzonym rozboju, którego negatywne skutki odczuwalne były nie tylko w sferze materialnej (dla właściciela lokalu), ale wiązały się z zadaniem bólu fizycznego osobie postronnej - klientowi salonu (P. C.), który akurat znajdował się wewnątrz lokalu oraz zastraszeniem pracownicy salonu (...) (K. O.). Wiadomym jest bowiem, że P. C. został zaatakowany gazem, co polegało na spryskaniu tym środkiem narządu wzroku mężczyzny będącego ofiarą napaści. Bez znaczenia pozostaje przy tym okoliczność, iż K. P. nie naruszył nieetykalności osobistej a uprzednio nie wtargnął do salonu (...) - osobiście, skoro o zamiarze działania sprawców wiedział. Zdawał sobie sprawę z pozostających w ich dyspozycji niebezpiecznych przedmiotów. Miał świadomość możliwości użycia m.in. gazu wobec kogokolwiek, kto znajduje się w salonie (...).

Z perspektywy powyższych okoliczności Sąd zdecydował się podwyższyć wymiar kary dopuszczalnej do orzeczenia tytułem opisanego czynu - na 2 lata i 6 miesięcy - z powodu bardziej inwazyjnego działania sprawców rozboju - w tym oskarżonego K. P. - oraz dopełnienia celu, polegającego na zaborze mienia w postaci sumy 700 zł.

Mniejszy stopień społecznej szkodliwości cechuje natomiast ciąg przestępstw popełnionych przez K. P. z art. 180a k.k. Jakkolwiek prowadzenie samochodu przez w/w po drodze publicznej, w strefie ruchu nie spowodowało negatywnych następstw w postaci m.in. wypadku samochodowego, to jednak stanowiło istotne zagrożenie dla innych uczestników tegoż ruchu mając na względzie, iż powodem cofnięcia uprawnień oskarżonemu było niezastosowanie się do obowiązku poddania się badaniu lekarskiemu i psychologicznemu. Było zatem świadomym narażeniem innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo wymierzone w ich zdrowie i życie. Stąd Sąd orzekł tytułem wskazanego ciągu przestępstw karę w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności, która jest karą zbliżoną do dolnej granicy zagrożenia ustawowego (przedział dopuszczalnej do orzeczenia kary wynosi powyżej 1 miesiąca pozbawienia wolności do 2 lat pozbawienia wolności, w związku z art. 91 §1 k.k. ulega on odpowiedniemu podwyższeniu do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę).

Dalsza część przestępstw przypisanych oskarżonemu K. P. należy do kategorii przestępstw penalizujących zachowania naruszające dobra chronione przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Obejmuje ona nie tylko

fakt nieuprawnionego posiadania narkotyków (które znaleziono u oskarżonego w związku z przeszukaniem), ale także udzielanie amfetaminy i to zarówno odpłatnie jak i nieodpłatnie osobom trzecim, wśród których znalazła się osoba małoletnia - D. R.. Okolicznościami działającymi dodatkowo w kontekście wymierzenia kar tytułem wskazanych przestępstw są: nieznaczna ilość środków odurzających znaleziona u oskarżonego, udzielenie narkotyków innym osobom jedynie kilka razy. Z kolei niekorzystnie na ocenę zachowań przestępczych oskarżonego K. P. rzutuje ten fakt, iż udzielał substancji psychotropowej małoletniemu. Co ważne, w większości udzielenie miało charakter odpłatny (4 razy udzielenie nastąpiło odpłatnie, a 3 razy nieodpłatnie). Powyższe względy skłoniły Sąd do wymierzenia: za przestępstwo polegające na niedozwolonym przechowywaniu substancji psychotropowej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo polegające na odpłatnym udzielaniu substancji psychotropowej małoletniemu kary 3 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo polegające na nieodpłatnym udzielaniu substancji psychotropowej małoletniemu kary 9 miesięcy pozbawienia wolności, a za przestępstwo polegające na nieodpłatnym udzielaniu środków odurzającym A. B. (1) kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dodać wypada, iż nie sposób uznać wskazane kary jednostkowe za nadmiernie surowe ważąc, iż plasują się one zdecydowanie bliżej dolnej granicy zagrożenia ustawowego, pomimo, iż Sąd władny był na zasadzie art. 91 §1 k.k. przesunąć górną granicę zagrożenia ustawowego, orzekając na niekorzyść oskarżonego, od czego odstąpił.

Kary jednostkowe pozbawienia wolności, które orzeczono wobec oskarżonego K. P. związane węzłem kary łącznej - na zasadzie art. 85 §1 k.k. i art. 86 §1 k.k. w zw. z art. 91 §2 k.k. - wymierzając w ich miejsce karę łączną w wysokości 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co odpowiada regułom wymierzania kary łącznej, która może zostać ustalona w przedziale od kary najwyższej do sumy kar.

Sąd w tym momencie zauważa, iż miał na uwadze niezależnie od opisanych wyżej względów także okoliczność uprzedniej karalności oskarżonego K. P.. Co istotne, karta karna w/w obejmuje m.in. przestępstwa z art. 178a k.k. oraz z art. 180a k.k., a zatem czyny karalne wymierzone przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, tj. temu samemu dobru prawnie chronionemu, którego dotyczy zarzucany w niniejszej sprawie oskarżonemu ciąg przestępstw (art. 180a k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k.). Świadczy to o pewnego rodzaju notoryjności zachowań społecznie nieporządkanych. Uzupełniająco dodać wypada, iż wielości skazań w żadnym wypadku nie niweluje pozytywna opinia sporządzona w związku z przeprowadzonym wywiadem środowiskowym. Ma ona natomiast tego rodzaju znaczenie, iż skłoniła Sąd - uznając oskarżonego za przejawiającego dobre rokowania powrotu do społeczeństwa praworządnego - do zastosowania kar zbliżonych w swym wymiarze do pułapu najniższego (kary).

Reasumując, w ocenie Sądu wymierzone oskarżonym A. B. (1) oraz K. P. kary pozbawienia wolności są karami adekwatnymi do stopnia zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości przypisanych im czynów, a także właściwości i warunków osobistych oskarżonych. Orzeczone kary nie stanowią zdaniem Sądu wyrazu nadmiernej represyjności w stosunku do oskarżonych. Równocześnie nie są też przejawem pobłażliwości wobec w/w, tworząc przy tym atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego. Kary te spełniają swoje cele prewencyjne ukazując karygodność takiego postępowania.

Nadto, orzeczone kary spełnią w ocenie Sądu także swoje cele w zakresie indywidualnego oddziaływania na oskarżonych i w wystarczającym stopniu odstraszą ich od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, jak również wpłyną wychowawczo na oskarżonych przez kształtowanie u nich postaw społecznie aprobowanych oraz krytycznego stosunku do przestępstwa w ogólności. Orzeczona kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania - w przypadku każdego z oskarżonych uzmysłowi im niedopuszczalność podjętych zachowań, realizując funkcję wychowawczą i cele prewencji szczególnej.

Równocześnie wymagania kary w zakresie prewencji generalnej zostaną także spełnione, gdyż kara będzie pozytywnie oddziaływała na potencjalnych sprawców, poprzez odstraszenie ich i kształtowanie postawy społecznie akceptowanej oraz uświadomienie społeczeństwu, w szczególności osobom ze środowiska oskarżonych, że każdy ponosi adekwatną odpowiedzialność karną za popełnione przestępstwo.

Odnosząc się do pozostałych rozstrzygnięć wyroku, w tym o charakterze kompensacyjnym wskazać należy, iż z uwagi na fakt wyrządzenia przez K. P. szkody w kwocie 700 zł, co było skutkiem przypisanego mu przestępstwa polegającego na dokonaniu rozboju w salonie (...) położonego na ulicy (...) (w R.), Sąd nałożył na tego oskarżonego - na podstawie art. 46 §1 k.k. - obowiązek zapłaty w/w kwoty na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. w B. (pokrzywdzonego).

W związku z tym, iż K. P. z popełnionego przestępstwa polegającego na odpłatnym udzielaniu środków odurzających małoletniemu D. R. osiągnął korzyść majątkową, to Sąd orzekł na podstawie art. 45 §1 k.k. przepadek tejże korzyści w kwocie 80 zł.

Z uwagi na charakter popełnionych przestępstw przez tegoż oskarżonego, za zasadne Sąd uznał również zasądzenie od K. P. nawiązki - na zasadzie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - w kwocie 2.000 zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...).

Sąd był również zobligowany do rozstrzygnięcia w zakresie dowodów rzeczowych co też uczynił w stosunku do dowodów zabezpieczonych na cele niniejszego postępowania orzekając w oparciu o miarodajne w tym zakresie przepisy, tj. ustawę Kodeks karny oraz ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii.

W oparciu o przepisy ustawy karnej Sąd dalszy był procesowy dowodów rzeczowych (które zostały przekazane do jego dyspozycji), tj.: dowodów rzeczowych opisanych w księdze dowodów rzeczowych tut. Sądu jako podręczny pojemnik z gazem (...), pistolet pneumatyczny U. (...), amunicja od broni - zapisanych pod nr Drz 26/2017, pkt 4-6; kominiarka czarna z nadrukiem czaszki, pałka drewniana, pałka drewniana tonfa koloru srebrno-czarnego - zapisanych pod nr Drz 26/2017, pkt 1-3 przesądził w oparciu o art. 44 k.k., jako że przedmioty te z uwagi na ich związek z przestępstwami objętymi niniejszym postępowaniem podlegają przepadkowi.

Podobnie, przepadek należało orzec w stosunku do dowodu rzeczowego opisanego w księdze dowodów rzeczowych tut. Sądu jako proszek 3,98 g amfetaminy - zapisanego pod nr Drz 26/2017, pkt 7. W tym przypadku jednak Sąd zastosował art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który stanowi *lex specialis* w stosunku do regulacji ustawy karnej dotyczących przepadku.

Na marginesie jedynie Sąd zauważa, iż z przyczyn natury technicznej rozstrzygnięcie w zakresie dowodów rzeczowych z punktu 13 i 14 sentencji wyroku nie zawiera właściwego paragrafu art. 44 k.k., tj. §2 (zatem prawidłowo przepadek powinien zostać orzeczony w tych punktach na podstawie art. 44 §2 k.k.), a rozstrzygnięcie w punkcie 12 zawiera nazwę ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2009 r., co stanowi oczywistą omyłkę (prawidłowo: z 2005 r.).

Z kolei o kosztach zastępstwa adwokackiego Sąd orzekł mając na uwadze treść art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 1999) oraz miarodajne dla ustalania wysokości wynagrodzenia adwokatów działających z urzędu rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714), ustalając wysokość tych kosztów na kwotę 864 zł +23% VAT, tj. łącznie kwotę 1062,72 zł co obejmuje udział obrońcy w postępowaniu przed tut. Sądem, przy uwzględnieniu ilości rozpraw oraz uzasadnionego nakładu pracy obrońcy z urzędu - adw. A. R..

W końcu, Sąd na mocy art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonych K. P. i A. B. (1) od ponoszenia opłaty i kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa. Odstąpienie od obciążania w/w kosztami postępowania jest uzasadnione orzeczeniem wobec oskarżonych kar bezwzględnych pozbawienia wolności, które z przyczyn faktycznych w sposób znaczny ograniczą ich możliwości zarobkowe.